

Fotoperiodisme o reportatge

El periodisme fotogràfic és una forma del periodisme per a l'adquisició, edició i presentació del material noticable en els mitjans de comunicació social, especialment escrits, digitals i audiovisuals.

Aquest inclou a més tot el que té a veure amb la imatge que explica una història

El fotoperiodisme inclou totes les àrees d'interès de l'actualitat informativa com el periodisme de guerra, el periodisme esportiu, el seguiment del món de l'espectacle, la política, els problemes socials i tot allò on sigui possible la creació d'una imatge. De la mateixa manera el fotoperiodisme repassa els gèneres de la professió informativa com l'entrevista, la crònica, el reportatge i el documental en totes

seves facetes. Es divideix a més en fotonotícia, fotoreportatge, gran reportatge fotogràfic, assaig fotoperiodístic, retrat fotoperiodístic i columna fotoperiodística.

Les característiques essencials per tal de conèixer que una fotografia pertany al gènere periodístic són les següents:

- . Actualitat: la imatge ha d'estar dins el context d'un fet recent i noticable i ha de ser prou il·lustrativa del mateix
- . Objectivitat: la situació representada en la fotografia és una imatge fiable i acurada que representa els esdeveniments que indica tant en contingut com en to
- . Narrativa: la imatge s'ha de combinar amb altres elements noticiosos que la faci prou comprensible per als espectadors, lectors o televidents de tots els nivells culturals
- . Estètica: la imatge ha de conservar el rigor de l'estètica fotogràfica (llum, enquadrament, relació fons i forma, perspectiva, maneig d'ombres, etc.)

La fotografia a més ha de complir amb tots els rigors de l'ètica periodística pel que fa a veracitat, precisió i objectivitat. Com en la redacció de la notícia, el periodista fotogràfic és un reporter i el seu ofici sol ser en general arriscat i obstaculitzat per molts factors.

Webs de referència:

- <http://www.life.com>
- <http://www.worldpressphoto.org>
- <http://www.magnumphotos.com>
- <http://www.visapourlimage.com>
- <http://www.elangelcaido.org/matauxiliar/archivo.html>
- <http://www.gramenetimatgesolidaria.cat>

Llibreria especialitzada en fotografia:

Libreria Kowasa, S.L.
Mallorca , 235, Baixos
08008 – Barcelona
Tel. +34 93 215 80 58
Horari llibreria: 11h. - 14h i 17h. - 20h30
(Obert Dissabtes)

<http://www.kowasa.com/>

Fotoperiodisme o reportatge

W. Eugene Smith

Està considerat com un dels pares del reportatge fotogràfic.

Són clàssics els reportatges realitzats per W. Eugene Smith sobre Minamata (1972), Country Doctor (1948) i també el: "Spanish Village, 1950".

No sabem què és el que el va animar a visitar Espanya en un moment, 1950, en que el nostre país encara estava immers en les seqüeles de la guerra civil, amb tot el que va suposar aquesta època (feixisme, terror, repressió, misèria, fam). Encara menys ens imaginem com va triar Deleitosa, a Càceres (Extremadura), una població endarrerida en aquell moment i amb una manera de vida pertanyent al passat.

Què és el que va fer W. Eugene Smith en Deleitosa?

No es va limitar a realitzar una sèrie de fotografies sobre el poble i els seus habitants, va realitzar un treball d'investigació social, un assaig.

Què és un assaig fotogràfic?

Consisteix en escollir un tema, analitzar, investigar i mostrar l'opinió del fotògraf sobre el tema escollit. Smith va realitzar 1500 fotografies de les que es van publicar 17 a la revista Life amb un tiratge de 22 milions d'exemplars, fent veure al món com a es vivia a Espanya en aquells anys. Un anàlisi socioeconòmic que se centra en la producció agrícola, els treballadors, condicions de treball, seguretat social redistribució de la terra, atur, analfabetisme, preus ...

Cartier Bresson

Retrats i les imatges de l'esdevenir diari.

Està fora de tot dubte la seva habilitat per buscar les ocasions i preservar-les en els 35 mm en la seva activitat com a "fotògraf del carrer". És un mestre en aquesta detenció del temps amb els seus "dibuixos instantanis".

Un altre aspecte és la seva tècnica de mai retallar els negatius, es positivaven complets, sense enquadrar

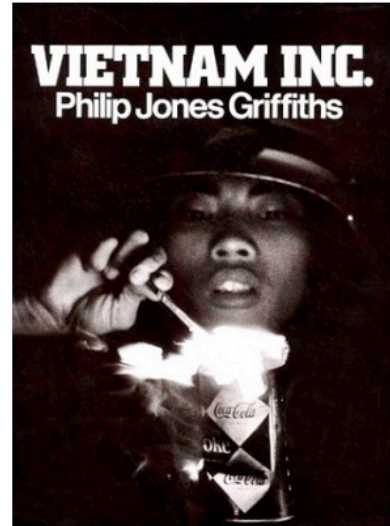
ni tallar res. Això denota una composició rigorosa, prèvia a la presa.

Fotoperiodisme o reportatge

Philip Jones Griffiths

El seu llibre sobre la guerra, Vietnam Inc, va cristal·litzar l'opinió pública i va donar forma als temors occidentals sobre la participació nord-americana al Vietnam. Un dels estudis més detallats de qualsevol conflicte, Vietnam Inc és també un document en profunditat de la cultura vietnamita sota l'atac.

Robert Capa

Possiblement, el més famós corresponent gràfic de guerra del segle XX.

El 1947 va crear, juntament amb els fotògrafs Henri Cartier-Bresson, Rodger, Vandiver i David Seymour,

l'agència Magnum Photos, on Capa va realitzar un gran treball fotogràfic, no només en escenaris de guerra sinó també en el món artístic, en què tenia grans amistats, entre les quals s'inclouen Pablo Picasso, Ernest Hemingway i John Steinbeck

Fotoperiodisme o reportatge

Sebastião Salgado

És brasiler i és un dels reporters gràfics més respectats del món.

Amb el compromís de deixar testimoni de les vides dels desposseïts del món, els seus treballs han estat publicats en innumbrables revistes i diaris, així com en més de 10 llibres, moltes exposicions i distingits llocs Internet. Salgado ha guanyat nombrosos premis a Europa, Àsia i les Amèriques, en reconeixement dels seus èxits. El 3 d'abril de 2001 va ser nomenat Ambaixador de Bona Voluntat de la UNICEF.

"Espero que la persona que surti de veure una de les meves exposicions no sigui ja la mateixa que quan va entrar", afirma. "Crec que la gent corrent pot contribuir molt, no mitjançant béns materials sinó mitjançant la participació en el debat i la preocupació sobre el que passa al món".

"Jo vinc d'un país pobre, l'humà m'interessa molt, amb la fotografia documental que faig intent provocar un debat. La fotografia és com un vector lligat amb els problemes. No fotografio a miserables, sinó a pobres que tenen una enorme dignitat i lluiten per millorar la seva vida. La meva feina és denúncia i testimoni".

"Més que mai, sento que només hi ha una raça humana. més enllà de les diferències de color, de llenguatge, de cultura i possibilitats, els sentiments i reaccions de cada individu són idèntics".

Steve McCurry

La seva carrera es va iniciar quan, vestit amb roba nativa, va creuar la frontera amb el Pakistan a l'Afganistan controlat pels rebels abans de la invasió russa. Quan va sortir, hi havia rotllos de pel·lícula cosits a la seva roba que contenien algunes de les primeres imatges del món del conflicte. La seva cobertura va guanyar la Medalla d'Or Robert Capa a la Millor Fotografia a l'Estranger Llistat d'Informació de Valor i l'empresa.

Ha guanyat nombrosos premis incloent el premi Nacional de Fotògrafs de l'Associació per a la Revista de Fotògraf de l'Any i un rècord de quatre primers premis en el concurs World Press Photo.

McCurry ha cobert moltes zones dels conflictes internacionals i civils, incloent la desintegració de l'antiga Iugoslàvia, Beirut, Cambodja, Filipines, la Guerra del Golf i la cobertura continua de l'Afganistan.

El seu treball ha aparegut en revistes de tot el món. El seu reportatge per National Geographic ha inclòs el Tibet, Afganistan, Birmània, Índia, Iraq, Iemen, el budisme, i els temples d'Angkor Wat.

Un punt culminant de la seva carrera va ser trobar Sharbat Gula, la nena afganesa de refugiats prèviament no identificats, la imatge ha estat descrita com una de les fotografies més reconeixibles del món.

<http://www.stevemccurry.com/main.php>

Fotoperiodisme o reportatge

Brenda Ann Kenneally

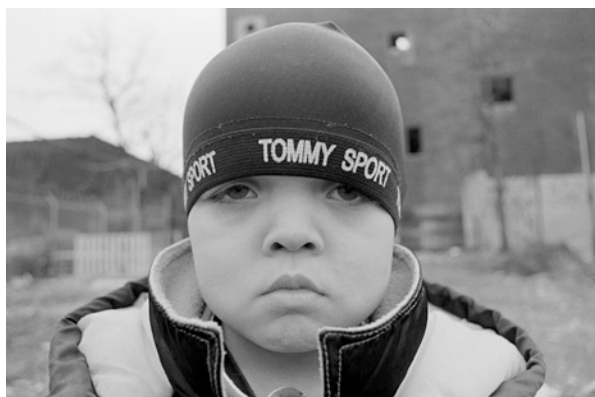
Els seus projectes a llarg termini són retrats íntims de les qüestions socials que s'entrecruen en lo personal i polític

El 2004, Kenneally va començar a fotografiar al nord de Nova York, on ella va néixer.

El projecte en curs, nord de l'estat de les nenes és una mirada a la classe baixa treballadora de Amèrica del Nord on, malgrat els avenços tecnològics radicals no ha canviat des Kenneally mateixa era una nena. La vida de les dones i els nens a la ciutat de Troy, Nova York, on la Revolució Industrial es creu que han començat, es contextualitzen a través de la lent de Kenneally. L'ús de la iconologia de color serveix com un registre històric, així com una acusació als subproductes de la globalització que conformen el paisatge americà visual i social.

Kenneally està tractant d'ampliar el seu estil d'immersió de la presentació d'informes per incloure els temes del seu treball. La tecnologia de la web ha fet realitat, la possibilitat que les històries de composició oberta que permetin als responsables polítics i els ciutadans amb inquietuds socials, per posar les històries personals en un context històric que facilita l'alfabetització cultural.

<http://www.brendakenneally.com/theblock/shell.html>

Escola de Barcelona anys 50-60

Xavier Miserachs, Joan Colom, Ramón Masats, Català Roca, Colita

Autors que defensaven obertament el reportatge fotogràfic basat en una visió personal de tall neorealista i no merament sotmès als requeriments oficialistes imperants en aquell moment a l'Espanya franquista.

<http://www.miserachs.com/>

http://es.wikipedia.org/wiki/Joan_Colom

http://www.photogaleria.com/autores/ramon_masats/

